

Såsom skäl för förra delen af mitt förslag har jag hufvudsakligen framhållit, dels att skatterna å landsbygden och ej minst vägskatten äro synnerligen dryga och mycket ojämnt fördelade inom olika orter, dels ock att bland annat vägs-katten vore att betrakta mindre såsom ett kommunalt besvär än som ett besvär af mera allmän beskaffenhet. Vidare har jag påvisat, att denna senare synpunkt blifvit till sin riktighet på sätt och vis bekräftad därigenom, att staten redan nu i ej ringa mån lämnar medel till bestridandet af kostnaderna för väghållet.

Enlig 60 § i väglagen utgå $\frac{3}{20}$ af uppskattade kostnaden för underhållet af allmän väg, bro och färja af statsmedel. För detta ändamål har ock Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen under nionde hufvudtiteln för år 1910 äskat ett förslagsanslag å 1,000,000 kronor. Af skäl, som återfinnas i min här ofvan omnämnda motion, anser jag emellertid, att staten helt och hållet bör öfvertaga kostnaden för vägunderhållet på landet, och finner därför, att staten redan nu, innan ännu definitivt beslut därom hunnit fattas, bör i högre grad än hittills bidraga till berörda kostnad. Statens bidrag bör åtminstone fördubblas och utgå med $\frac{3}{10}$ i stället för $\frac{3}{20}$. Omförmälda förslagsanslag måste då höjas med 1,000,000 kronor till 2,000,000 kronor. Likaså måste en ändring vidtagas i 60 § väglagen, och har jag för afsikt att i särskild motion göra framställning därom.

Under åberopande af hvad sålunda anförts får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen, i syfte att af uppskattade kostnaden för underhållet af allmän väg, bro och färja $\frac{3}{10}$ skola utgå af statsmedel, ville besluta, att det af Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen under nionde hufvudtiteln för år 1910 äskade förslagsanslag å 1,000,000 kronor såsom bidrag till vägunderhållet på landet höjes med 1,000,000 kronor till 2,000,000 kronor.

Stockholm den 26 januari 1909.

R. G. Hamilton.